

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poljski dijaki za celjsko gimnazijo.

Že davno je znano, da široki sloji poljskega naroda niso kar nič zadovoljni s politiko hladnega, stanovskega egoizma, katere se nekako tradicionalno drži poljska delegacija v našem državnem zboru in katere moralno podstavo označuje najpregnantnejše preklaverni izrek, ki se je pred kratkim slišal iz poljskega kluba: da Poljakom ni nič mar, če se zunaj Gališke krši ustava.

Neodvisni, samostojno misleči elementi mej gališkimi Poljaki so trdno uverjeni, da sedanja politika poljskih poslancev ni zdrava in ni dobra, ker donajša koristi le gotovim interesnim skupinam, in da so še te koristi le hipne. Narod v celoti nima od njih nič, pač pa je ta politika kriva, da je poljski narod izgubil simpatije avstrijskih Slovanov, vsled česar bi mogel biti v kritičnem trenutku osamljen in zapuščen tudi od tistih, na katerih pomoč more jedino računati.

Poljska mladina je boljša od poljskih poslancev. Navzela se je modernih demokratiških idej in se povzpela na višje stališče nego je tisto, na katerem stojé sedanji poljski voditelji. Ona ne goji samo specifično poljskega rodoljubja, nje pretežna večina se ne unema samo za poljske politične ideale, nego tudi za splošno-človeške in zato se ne more strinjati s postopanjem sedanjih voditeljev sploh, zlasti pa ne z njih postopanjem napram slovanskim narodom v habsburški monarhiji.

Nov dokaz za to mišljenje in čustvovanje poljskih velikošolcev je peticija, katero so poljski velikošolci v Gradci poslali poljskemu klubu in s katero so prosili poklicane zastopnike svojega naroda, naj glasujejo za ustanovitev slovenske gimnazije v Celju.

Velikošolci niso te svoje prošnje utemeljili samo s stvarnimi razlogi, s katerimi so poljske poslance informovali o dejanskih razmerah na Spodnjem Štajerskem; podprli so jo tudi s tem, da so poljske poslance svarili, naj mislijo na bodočnost lastnega naroda, naj uvažujejo, da bi se na Poljakih

maščevala krivica, katero bi oni kot Slovani storili Slovincem.

Ta peticija je v nemških krogih obudila nepopisno ogorčenost, saj računajo Nemci trdno, da jim poljski poslanci pomorejo pokopati slovensko celjsko gimnazijo. Strah, da bi poljska delegacija uvaževala klic, ki jej je došel iz velikošolcev, da bi se mogla spomniti svojih slovanskih dolžnostij in glasovati za pravično slovensko zahtevo, ta strah je Nemce tako prešinil, da groze Poljakom z osvetjo in jim očitajo zlorabo gostoljubnosti, češ, da je graška univerza nemška. Ta zadnja trditev — mi-mogrede omenjeno — je pač do cela neosnovana, zakaj dokler se bodo vseučilišča z nemškim učnim jezikom vzdrževala tudi na troške nenemških narodov in dokler bodo sinovi nenemških narodov morali obiskovati taka vseučilišča, dotlej ni govoriti o njih nemškem značaju.

Vrli korak poljskih vseučiliščnikov v Gradci je na vsem Slovenskem naredil jako dober utis. Vemo sicer, kolike praktične vrednosti so take peticije in kako malo uplivajo na odločilne faktorje, vendar nas je že peticija sama ugodno presenetila.

Da, presenetila, zakaj nismo je pričakovali. Politika je oddaljila Slovence od Poljakov in na obeh straneh prouzročila mnogo predsodkov, toliko, da nihče ni mislil, da bi Slovenci še kdaj našli resne podpore, odkritega slovanskega prijateljstva mej Poljaki. Da se je to vendar zgodilo, da so poljski vseučiliščniki v imeni pravičnosti in slovanske ideje apelovali na svoje poslance nam v korist, to obuja nadejo, da se spremeni sedanje poljsko-slovensko razmerje.

Na mesto nezaupnosti naj stopi mejsobojno spoznavanje, kateremu bo kmalu sledilo prijateljstvo. Naša mladina je poklicana v to in od nje pričakujemo, da pridobi slovanski stvari simpatije poljske mladine. Razmere so za to ugodne; bodoča poljska generacija bo drugačna od sedanje in njo je pridobiti po Schäfflejevem nauku: Was zur Geltung gelangen will in der Welt, das muss eine Generation für sich gewinnen.

V Ljubljani, 11. aprila.

Volilna reforma. Grof Zedtwitz je sedaj v „Fremdenblattu“ priobčil nov nasvet, kako naj bi se preustrojila volilna reforma. On je za občno pa ne jednako volilno pravico. Volilci naj bi se v vseh volilnih okrajih razdelili v tri razrede. V prvem razredu naj bi volili najvišji obdavčenci in inteligenca, v drugem razredu naj bi volili tisti sedanji volilci, ki ne volijo v prvem razredu, v tretjem razredu bi volili vsi drugi polnoletni moški. Vsi ti razredi bi pa volili le jednega poslanca. Voljen bi bil tisti, za katerega bi se izrekla dva volilna razreda. Kjer bi se ne dosegel enak izid v dveh razredih, bi pa odločil žreb. Grof misli, da se bode s tem preprečilo, da v zbor ne pridejo preradikalni elementi. Res bi volilna pravica delavcev bila iluzorična, ker bi lahko odločevala prva dva razreda. Seveda zadovoljila bi taka reforma nižjih razredov ne, in tudi ni verjetno, da bi se zanjo dobila potrebna večina v zbornici poslancev. Jedino to dobro stran bi imela, da bi se ž njo nekoliko prikrajšale veleposestnikom predprave, kajti ne volili bi več sami zase poslancev.

Česka Matica školska in nemški „Schulverein“. Nemški listi tarnajo, da nemški „Schulverein“ ne uspeva tako, kakor podobno češko društvo. Čehov je manj in tudi niso tako imoviti kakor Nemci, poleg tega morajo podpirati druge narodne zavode, a vendar so dohodki „Česke Matice školske“ že skoro dosegli dohodke nemškega „Schulvereina“. Nemški časopisi se pritožujejo zaradi majhne požrtvovalnosti nemškega naroda. Kar je nemškim listom popolnoma nerazumljivo, je nam popolnoma jasno. Nemcem ni njih narodnosti treba nikjer braniti in zatorej tudi prebivalstvo ne spoznava potrebe „Schulvereinov“; češki otroci so pa v nevarnosti, da jih v nemških šolah ponemčijo in umljiva je požrtvovalnost Čehov za zasebne češke šole. Nemci so bili vajeni vedno le vladne pomoči in se zatorej samopomoč v njih ni mogla razviti; Slované je pa vlada vedno prezirala in smo zatorej vedno navezani na lastno požrtvovalnost, ako hočemo napredovati.

Listek.

Dvojno srečanje

Ruski napisal K. S. Barancevič.
(Konec.)

— Dober večer, rečem, otesajoč sneg s sebe.
— Dober večer, odvrne stražar. Kam vas nosi sreča v tem nočnem času?
— Prihajam s postaje, namenjen v selo; ali rad bi preje dočkal vlaka.
— Prišel bode takoj. Prosim, sedite tu na klop, reče stražar. Na to prinese popir k svetiljki in začne gledati vanj. Zdelo se mi je, da ni več čitanju, ker si je čisto pogladil z roko čelo, gladil popir, pokašljival in konečno pogledal mene. Mlada žena, ki je z nekim strahom gledala vsak njegov kret, reče naposled tiho:
— Kako bi bilo, Fedosejič, ako bi naprosil gospoda . . . Morda bi bil on tako dober.
— Jaz ne vem, kaj je danes, zamrmra Fedosejič v nepriliki. Danes mi črke nekam čudno plešejo pred očmi . . .
— Daj, da ti prečitam pismo, ponudim se jaz.
— Pismo je od njenega soproga, koji služi v vojski, reče on, podavši mi list in kažoč na mlado ženo.

Primaknem se bliže svetiljki in se takoj uverim, da ni bilo lahko razgonetiti onih kljuk. Polagoma se upoznam z njimi in prične čitati:

„Draga moja Melanija Kuzminična, srčno te pozdravlja in poljubi tvoj soprog Fedor Polikarpov in želi, da ti je dobro in da si zdrava . . .“

Za tem uvodom javlja Fedor Polikarpov, da je postal stražmešter, da izstopa iz vojske in prihaja o božiču domov. V pismu je nekaj mračnih natolcevanj, kot „zli jeziki so vedno pripravljeni“, ali: „čuje se zelo grd glas“, pa tudi pretenje: „Ako je istina, bodem strogo sodil in strašno se osvetil . . .“ Za tem se pismo zvrši z radostno željo, da se čim preje in srečno vidita.

Dokler sem čital pismo, pogledoval sem kradoma na Melanijo. Ona me je slušala s posebno pazljivostjo. Čvrsto je stisnila blede ustnice, a na lice ji je stopil izraz zlovolje in gneva. Pismo položim na stol in Melanija je vzame od tam. Na to sede zopet na svoje mesto in prične bolščati v svečo kakor izven sebe.

Manjkalo je še samo deset minut do jedne, a vlaku še ni sledu.

Ležem na klop in začnem premišljevat, v kakovi zvezi so Melanija, Stepan in Fedor, in kako se bode razmotal ta voz. A ne traja dolgo, da tudi jaz zaspi.

Vzbudi me neki šum. Otvorim oči in zapazim Fedosejiča ležečega pri peči, dočim je Melanija stala poleg okna in zrla ven.

— Je-li odšel vlak? vprašam.

— Ni, odvrne Fedosejič. Moral se je zakasnit, ker je velik sneg.

Zunaj je tulil veter in čul se je šum, kakor bi kdo pesek metal v okno.

Zopet zadremam . . . Konečno se začuje oster žvižg — to pot ne dozdevno — zamolkel šum, pa tišina.

Fedosejič je ležal na klopi in hrkal. Melanija stoji poleg okna. Nenadoma se obrne. Lice ji je na smrt blede in videlo se je, da je plakala. Stopi k mizi, postavi svečo v svetiljko, ogne krzno in odhiti ven.

Skozi okno opazim dve ognjeni očesi in ru-deče svetiljke na stroju. Zopet se začuje žvižg in šumno zdrdra vlak mimo koč, kojej so se tresle stene. Kmalu se razgubi šum v daljavi.

Premišljuje, bi-li krenil na pot, a ne pridem do zaključka, ker sem zaspal.

— Za boga, ustanite! Dogodila se je nesreča! Ta krik me vzbudi iz spanja.

Skočim in opazim pred seboj s snegom pokritega človeka, koji je bil toli zamotan, da sem videl samo oči, ki so z grozo gledale po sobi.

Škof Jurij Schopper. V Rosenau-u na Ogerskem je umrl tamošnji škof Jurij Schopper, ki je bil jeden najodločnejših nasprotnikov vladne cerkvene politike. Bil je mej ogerskimi škofi to, kakor ob svojem času Rudigier mej avstrijskimi. Že pred 27 leti je objavil še kot bogoslovski profesor obširno delo proti civilnemu zakonu, v katerem tak zakon pobija z bogoslovskimi in juridičnimi uroki. Škof je postal 1872. leta. On je bil prvi ogerski škof, ki je odločno nastopil proti naredbi učnega ministra Csakyja o naznanjanju krstov otrok iz mešanih zakonov, kateri se imajo po zakonu vzgojiti v drugi veri. Njegov vzgled je najprej posnemal veszpriski škof Hornig. Škof Schopper je tudi bil izdal pastirski list, v katerem priporoča, naj se od kandidatov pri volitvah zahteva, da ne bodo ničesar storili proti cerkvi. K zadnjim posvetovanjem o dveh cerkvenih predlogah je bil še prišel v Budimpešto, a zaradi influence se ni mogel udeležiti vseh razprav. Pokojnik ni pripadal tistim ogerskim škofom, ki goje madjarski šovinizem, temveč se je pred vsem oziral le na interese cerkve. Občno se mu priznava, da je bil jako učen mož.

Umor ravnatelja sicilijanske banke. Ravnatelj sicilijanske banke Notarbartolo bil je o svojem času na železnici umorjen dva dni poprej, kot je vladni komisar imel priti pregledat stanje banke. Tedaj se je govorilo, da so ga umorili, ker so se nekateri gospodje bali, da bi ne razkril njih nelepih odnošajev z banko. Preiskava se je bila začela, a ni imela uspeha. Vlakovodjo, ki je vidno šel roparjem na roko, so bili zaprli, a nakrat so ga izpustili in zopet mu na prigovarjanje nekaterih visokih gospodov dali službo pri železnici. Nastali so kmetski nemiri na Siciliji in stvar se je pozabila. Pod Giolittijevo vlado je neki sodnik bil začel poizvedovati in hotel zapreti nekega poslanca. Vlada ga je pa hitro prestavila. Zadnji čas so pa sodišču od neke strani došla taka razkritja, da jih skoro ne bode moč utajiti. Vsled tega utegnemo v kratkem slišati o škandalozni pravdi zaradi goljufij in umora, v katero bode zamotano več visokih gospodov.

Za predlogo proti prekucuhom še ni gotove večine v nemškem državnem zboru. Nekateri konservativci se baje pomišljajo, bi li glasovali za predlogo, kakor se je premenila v odseku po predlogu katoliškega centra. Poljaki najbrž tudi niso posebno navdušeni za to predlogo, ker dobro vedo, da bi se prej ali slej vporabljal tudi proti njim. Vladi sami premenjena predloga povse ne ugaja, a vendar bi se najbrž zadovoljila z njo, če jo državni zbor le vzprejme. Zaradi tega ni niti verjetno, da bi v državnem zboru zahtevala, da naj se predloga zopet predela v njenem smislu. Toliko je gotovo, da večina v zbornici za predlogo ne bode velika, ako bi se tudi vzprejela. Dvajset glasov ne bode znašala, naj zanjo glasujejo tudi Poljaki. Nekaj bode predlogi pač tudi to škodovalo, da se je proti nji oglasilo Bismarckovo glasilo „Hamburger Nachrichten“. Nekaj poslancev je pa le v državnem zboru, ki poslušajo še mnenje kneza Bismarcka. Ta bi pa le utegnil še komu odsvetovati, naj ne glasuje za predloge katoliškega centra. Bivši kancelar je na

katoliški centrum gotovo močno nevoljen zaradi njegovega postopanja v državnem zboru o njegovi osemdesetletnici.

Organizacija slovenskih denarnih zavodov. *)

(Spisal Ivan Lapajne.)

II.

Po Slovenskem je že blizu 100 gospodarskih zadrug, mej katerimi je že — kakor smo omenili — 83 denarnih zadrug ali posojilnic. Ne bode dolgo, ko bomo imeli Slovenci samih posojilnic okolo 100. Skoro vse te posojilnice dobro delujejo; nekatere se razvijajo tako hitro in čvrsto, da je veselje. V kratkem času si pridobé veliko članov, obilo hranilnih ulog, katere kmalu plodonosno nalože ali kot posojila ali kot odvišni kapital v družih denarnih zavodih. Le nekatere posojilnice se ne morejo prav razviti. Temu so vzrok ali neugodne krajevne razmere ali druge okoliščine.

Kedar bomo imeli Slovenci najmanj toliko posojilnic, kolikor je okrajnih sodišč, potem bode za denarni promet kolikor toliko dobro preskrbljeno, kajti te posojilnice bodo v svojem okraju pospeševale denarni promet v precej večji meri, kakor je to mogoče do zdaj v okrajih, kjer ni živahno delajočega denarnega zavoda. Še vedno je po Slovenskem blizu 25 sodnijskih okrajev, kjer nimajo slovenske posojilnice. Posamezni domoljubi in osobito društvo „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju se trudi, da bi se jih vedno več in več ustanovilo, in da bi se ustanovile zlasti na sedežih okrajnih sodišč. Društvo „Zveza slovenskih posojilnic“ daje — kakor smo že poudarjali — tudi že obstoječim slovenskim posojilnicam, katere so se mu pridružile, s tem, da jih podučuje in nadzoruje, veliko moralne podpore. Toda pri denarnih zavodih ta podpora še ne zadostuje. Poleg moralne podpore, ki jo daje „Zveza slovenskih posojilnic“, potrebujejo slovenske posojilnice še denarne zadruge ali banke, katera bi jim v potrebi z denarnimi sredstvi na pomoč prišla. Do zdaj dobivajo pomoči manjše slovenske posojilnice pri drugih večjih zavodih, pri večjih posojilnicah in hranilnicah. Ta pomoč se jim vendar večkrat hitro in o pravem času ne nakloni, ali ako je dobé, je to v zvezi s prevelikimi in zamotanimi pogoji, ali kar je najhujše, s previsokimi obrestmi. Male slovenske posojilnice morajo še delovati vsaj s 1½%. Obrestna stopnja posojil je poprek od 5¼% (na Koroškem) do 6% (v ostalih slovenskih pokrajinah). Kako pa hočejo z uspehom delovati, ko se jim iz dosedanjih večjih denarnih zavodov ne dajo denarna sredstva pod 5% na razpolaganje!? (Le jeden denarni zavod daje po 4½%). Obrestna stopnja hranilnih ulog pri naših posojilnicah je 4%, 4¼%, 4½% in 5%. Če torej zasebniki zaupajo

*) Ta članek, ki je bil nam poslan, predno smo priobčili prejšnji zanimivi spis „naše posojilništvo“, kakor tudi prejšnji članek istega pisatelja, imata, o čemur smo do dobrega prepričani, jedino le ta namen, da bi pospeševala dober in zdrav razvoj naših slovenskih posojilnic, ne da bi s tem že kateremu obstoječemu slovenskemu denarnemu zavodu škodovati nameravala. Uredništvo.

nekaterim posojilnicam svoje prihranjene in odvišne novce po 4%, zakaj ne bi jim to veliki denarni zavodi storili?! Vsaj veliki denarni zavodi dobe novce cenejše, zlasti ako stopijo v zvezo z večjimi avstrijskimi bankami, n. pr. z „Živnostensko banko“ v Pragi.

Z združenimi močmi utegnemo Slovenci tudi te nedostatke odstraniti. Kakor društvo „Zveza slovenskih posojilnic“ moralno veže slovenske posojilnice, tako bi jih zadruga „Centralna slovenska posojilnica“ *) materijelno vezala in podpirala. Treba je torej le kolikor mogoče veliko slovenskih posojilnic na podlagi zadrugne postave z dne 9. aprila 1873 na enak način združiti v veliko gospodarsko denarno zadrugo, kakor so posamezne osebe pri posameznih posojilnicah zvezane in zavezane. Redni člani take osrednje zadruge bi bile torej v prvi vrsti le posojilnice, v drugi vrsti in izjemoma šele osebe, namreč odlične osebe, ki se po svojem premoženju, ali omiki in stanu odlikujejo. — V to veliko skupno zadrugo bi vlagale v prvi vrsti posojilnice: 1. svojo pristopnino (recimo le 1 gld.), 2. svoj delež (najmanj 100 gl.), 3. svoje odvišne novce. Centralna posojilnica, ki bi si sicer tudi od osebikov denarna sredstva pridobiti smela, pošiljala bi potem posojilnicam hranilne uloge ali posojila; kajti redoma in v prvi vrsti bi bila ona le za pomoč posojilnicam namenjena.

Poglavitna naloga take „Centralne posojilnice“ bi bila, da ona obrestno stopinjo tako uravna, da bode denar po Slovenskem postal od leta do leta cenejši, kakor je n. pr. na Češkem že, kjer je obrestna stopinja 4% hranilnih vlog le še bolj izjema, kjer se je namreč ta obrestna stopinja že na 3½%, in 3% znižala. Zato bi tudi načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“, kateremu bi se določitev o tem prepustila, vsaj pri deležih obrestno stopinjo recimo za ¼% znižalo, pri hranilnih vlogah pa bi nikakor ne bila višja obrestna stopinja kakor 4%, kar je najnižja stopinja pri slovenskih posojilnicah. Posojilnicam pa, katere bi želele dobiti hranilnih vlog, oziroma posojil, mogla bi jih dajati „Centralna posojilnica“ tudi po 4% ali k večjemu po 4¼%; kajti upravnih stroškov bi ona le malo imela; ustanovne stroške bi že polagoma pokrila, mej letom bi imela le malo stroškov; kajti ustnega postopanja in obravnavanja s strankami in štetja gotovine bi bilo pri tem novem zavodu le malo. Posojilnice bi redoma po potu c. kr. poštne hranilnice pošiljale svoje deleže, hranilne vloge in vračila „Centralni posojilnici“, in tudi ona bi na isti način pošiljala vse svote malim in večjim denarnim zavodom. Ako bi „Centralna posojilnica slovenska“ na Slovenskem ne dobila dovolj sredstev za potrebe slovenskih posojilnic, stopila bi v zvezo z „Živnostensko banko“, bogatim denarnim zavodom, ki zalaga vse češke založnice z novci in je stopila tudi že z večjimi slovenskimi zavodi v dotiko. Z manjšimi zavodi bi to morebiti ne storila rada, a z našo „Centralo“, ki bi predstavljala sčasoma veliko narodno banko slovensko, utegne se rada družiti, vsaj bode to trden zavod, pri katerem se bode delovalo največ s čeki in nakazovanjem s čeki c. kr. poštne hranilnice, tako namreč, da gotovina „Centralne posojilnice slovenske“ bode redno le v drugih slovenskih blagajnicah naložena, kajti ona bode le imela nalogo, zdaj ga vzeti tej, zdaj drugi posojilnici, pa ga zopet dalje nakazati in naložiti.

V drugi vrsti bode šele imela „Centralna posojilnica“ nalogo, da pospešuje ustanovitev kake nove posojilnice in v tretji vrsti bode prevzela še to nalogo, da nadzoruje, ako bi se jej potrebno zdelo, tiste zavode, s katerimi je stopila ali bode stopila v kupčijske zveze.

*) Ali bi ne bil primernejši naslov „Slovenska kreditna banka“? O pomnija uredništva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. aprila.

— (Imenovanja) Imenovani so: računski oficijal Anton Costa računskim revidentom, računski asistent Moric Rožnik računskim oficijalom in računski praktikant Henrik Czerny računskim asistentom pri računskem oddelku deželne vlade kranjske.

— (Družba sv. Mohorja) je tudi letos zopet krasno napredovala glede števila članov. Kakor poroča zadnji „Mir“, je naraslo število udov na ogromno število 71.000. Število udov se je tudi na

Fedosejič dvigne nekoliko glavo, začuden strmeč v prišleca.

Kje je nadglednik? vikne oni.

Ta hip plane na pol oblečen nadglednik iz svoje sobe.

Kaj se je zgodilo? vpraša preplašen.

Čuvarica postaje, spregovori tujec, — kojemu se je na obleki videlo, da je železniški stražar... je mrtva zunaj... na relsah...

Bled kakor mrlič steče nadglednik skozi vrata, ne čakajoč daljnega razjasnila. Za nekoliko hipov se vrne, zaviti v krzno. Oba stražarja stopata s svetilkami naprej, a midva za njima.

— Tukaj je, reče jeden stražar, ko smo prehodili nekaj pota.

Železniški nadglednik drhti kakor v groznici in jaz sem čul, kako mu šklepetejo zobje. Tudi meni ni bilo najbolje pri srcu, dočim so se mi ježili lasje.

— Kje? zamrmra železniški nadglednik.

— Tu, odgovori stražar.

Postojimo in pogledamo na temno telo, ležeče v snegu. Bila je Melanija, ležeča na nasipu, razširjenih rok, lice obrnjeno proti zemlji. Leva roka je bila v rokavu plašča, dočim je desna strta ležala v krvavi mlaki. Robec ji je padel na vrat, a lepi, bujni lasje so se valovito razsuli po sneženi pvr-

šini. Lice je bilo v snegu, in na razsvitljeni progi se je videla dolga, temnordeča proga.

Odkrijemo se in prekrizamo.

— Si se dotikal trupla? vpraša nadglednik.

— Nisem se ga dotaknil, odgovori stražar.

— Dobro... Ostati mora tako tukaj, dokler ne pride podčastnik žandarjev.

— Jaz mislim, da je veter kriv, pristavi stražar.

— Kako to?

— V naglici je oblekla samo jeden rokav od plašča. Drugi je mahal po zraku in železnica jo je zgrabila ter vlekla s seboj! Slediti je nekoliko metrov.

Fedosejič značajno kima z glavo.

— Ni tako, .. začne on in isti hip umolkne.

— Kaj ti misliš o tej stvari? vpraša ga nadglednik.

— Kaj jaz mislim?... Bog je hotel tako, odvrne Fedosejič, čigar lice je zadobilo prejšnji izraz tope ravnodušnosti.

Hm! pokima nadglednik z glavo. Potem se skloni in prinese svetilko do lica nesrečnice, kakor bi hotel od nje zvedeti istino. A lice in nagubano čelo je ostalo ukočeno in nepomično. Tajnost smrti svoje je vzela Melanija s seboj v grob.

Koroškem izdatno pomnožilo, kar je dokaz, da ljudstvo rado čita slovenske knjige in bi jih še bolj, če bi bile šole urejene povsod po zdravih pedagoških načelih. Klevetnikom družbe je ta sijajen napredek najboljši odgovor.

— (Škasan tat.) Kakor smo že včeraj poročali, bila je predvčeršnjim v prodajalnici gospe Novotny v Gradišči gostilničarki Ani Lorenc z Jesenic ukradena denarnica, v kateri je bil znesek 260 goldinarjev. Čez nekoliko ur prinesel je postrešek denarnico, katero mu je bil izročil neznan mož, v prodajalnico nazaj. Dognalo se je, da je denarnico ukrala natakarka Helena Pletrovič, katero je gostilničarka dala v prodajalnico poklicati, ker jo je nameravala vzeti v službo. Denar dala je spraviti svoji sestri, ki je tudi natakarka v Krakovem, češ da ga je našla, da pa ne sme nikomur nič povedati. Ko pa je sestra izvedela, da je Helena Pletrovič že aretovana, poslala je denar okrađeni gostilničarki nazaj. Helena Pletrovič, ki se je danes izročila sodišču, je tatvino že priznala.

— (Biki plemenjaki.) Deželni odbor kranjski oddal bo koncem meseca aprila t. l. nekoliko bikov plemenjakov belanske (cikaste) pasme občinam in če bi se teh ne zlasilo zadostno število tudi zasebnim živinorejcem proti povračilu polovice stroškov, nastalih po nakupu bika. Dotične prošnje predložijo naj se do 18. aprila t. l. deželnemu odboru.

— (Drzen napad.) Nedavno sta napadla pekovskega pomočnika Jakoba Cerarja iz Ljubljane na okrajni cesti v spodnjih Gameljnih, ko je nesel koš kruha, dva neznana rokovanca. Cerar je bežal in pustil koš na cesti. Potem je pa naznanil stvar orožnikom v Medvodah. Klobuk Cerarjev je bil na 4 mestih preboden, Cerar sam pa na desni roki ranjen. Ko so orožniki prišli v Gameljne, sta napadalca pobegnili. Spoznali so ju za nekega Starino in Lenartovega iz Trzina ter se sedaj sodno zasledujeta.

— (Vpis firme.) Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani je vpisalo družbeno firmo „Brata Ribarič“, trgovina z mešanim blagom v Zagorji pri St. Petru, v register za družbeno firmo, katero zastopata Štefan Ribarič, trgovec v Trstu, in Anton Ribarič, trgovec v Zagorji.

— (Povodnji.) Dolina od Velikih peči do Zagorice v Zatiškem okraju je preplavljena tako, da voda teče skozi okna v hiše, iz katerih so ljudje pobegnili. Tudi v Podborštu so morali 4 posestniki bežati. Iz Dobravec so morali ljudje bežati v bližnjo vas Pristavca. Polja so deloma tri metre visoko preplavljena in se voda le počasi odteka v požiralnike. — V novomeškem okraju je okolo Globodola vsa okolica preplavljena, voda je v nekaterih nižje ležečih krajih do 10 metrov visoko narasla, a do hiš, ki leže višje, je segla le pri Gornjem Globodolu. Prebivalci so vsled teh povodnji ob vso letošnjo žetev.

— (Zdravstveno stanje.) V nekaterih vaseh občin Trebnje in Mirna je zbolelo v poslednjem času 15 oseb za hripo. Zdaj je še 10 bolnikov, bolezen pa ni huda. — Osepnice, ki so se pokazale v Ajblu v kočevskem okraju, so se razširile tudi po okolici. Zbolelo je dozdaj 32 oseb, izmed katerih jih je ozdravelo 18, umrlo pa 5. Bolnikov je še 9 ostalo v zdravniški oskrbi.

— (Narodni dom v Celju.) Dne 8. t. m. ob 2. uri popoldne se je slovesno položil temeljni kamen Narodnemu domu v Celju. Blagoslovil ga je celjski opat g. Ogradi. Zbralo se je k tej slavnosti jako mnogo domačinov in zunanjih rodoljubov. Govorili so gg. opat Ogradi, posl. Vošnjak in dr. Srnc.

— (Čitalnica v Brežicah) bo svoj občni zbor imela v nedeljo 21. aprila ob 4. uri popoldne v svojih prostorih v hotelu Klembas. Za uro pozneje zboruje podružnica sv. Cirila in Metoda za breški okraj.

— (Novo gledališče v Ptui.) Mestna občina v Ptui bode dala zgraditi novo gledališče ter je razpisala natečaj za dotične načrte.

— (Okrajni zastop ptujski.) Iz Ptuja se nam piše: Pri konstituiranju okrajnega zastopa v Ptui dne 8. aprila volila je narodna stranka Jožefa Zelenika, posestnika pri Sv. Vrbanu načelnikom, gosp. c. kr. notarja Simona Ožgana v Ptui njegovim namestnikom; v odbor so voljeni nastopni gospodje: Mihael Brenčič, tovarnar v Žabjaki. O. Klemen Salamun, gvardijan v Ptui, Anton Gregorič, posestnik v Ptui, Martin Krajnc, župan na Gori, Andrej Jurca, veletržec v Ptui. Pred volitvijo ponudili so nemški zastopniki dosedanjemu okr. načelniku kompromis, po katerem zahtevajo dva zastopnika v odbor in so motivirali to s tem, da je inteligencije le mej njimi iskati in da v odbor le inteligentni možje sodijo. Z ozirom na to pa, da so mej slovenskimi zastopniki štirje z visokošolskimi in razun teh pa še 8 s srednješolskimi študijami, kar pri nasprotni stranki pogrešamo, je očitno, na kateri strani je inteligencija. Pri seji je potem g. Anton Gregorič v imeni večine izjavil, da slovenski zastopniki ne čutijo potrebe za kompromis in to že zaradi tega ne, ker bi Nemci že pred 10 leti, ko je bila naša stranka v manjšini, lahko začeli s takimi kompromisi, kar

so opustili. Mestni zastopniki zapustili so potem volišče, na kar so naši soglasno volili.

— (Samomor.) V Slivnici pri Mariboru se je v nedeljo ponoči ustrelila posestnica ondodne graščine, gospa Marija Pauls.

— (Slovenska zmaga na Koroškem.) Pri občinskih volitvah v Libuclah je zmagala slovenskokatoliška stranka.

— (Javen shod) priredi „kat. polit. in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ velikonočni ponedeljek dne 15. t. m. v Kleclah v gostilni „pri Schöffmanu“. Začetek zborovanja bode ob 3. uri popoldne. Na dnevnem redu so govori o liberalnem gospodarstvu, o sedanjih šoli, o razpravah v deželnem zboru itd. Ustop je dovoljen le udom in po njih vpeljanim gostom.

— (Hranilnica in posojilnica v Šmihelu nad Pliberkom) na Koroškem bode imela svoj občni zbor dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne v uradni sobi z običajnim dnevnim redom. — Isti dan ima tudi hranilnica in posojilnica na Suhi svoj letni občni zbor.

— (Na slab argument — dober odgovor.)

Pri ravno kar minulih slavnostih v Trstu je neki laški poslanec in odličnjak skušal porabiti priliko, da bi za hrbiti mnogobrojne radovalne množice poskril resnične obstoječe odnose. Neslano je to, ker je dobro znano, kdo je v Trstu lojalen in kdo — ni! In s tako neslanostjo si je res ogrešil dušo rečeni poslanec, ko je hotel kaptivirati jednega čeških poslancev približno nastopnim slabiim argumentom: „Sehen Sie, Herr Collega, wie loyal Triest ist, sehen Sie, diese grosse Menschenmenge!“ Tako apostrofirani poslanec pa je odgovoril smehljaje: „Da, dá, prav imate gospod tovariši, saj to je povsod tako, da ljudje radi hite tja, kjer je kaj videti!“ In zgovorni gospod tržaški poslanec je storil potem najpametneje, kar je mogel storiti — obmolnil je!

— (Cesar v Pulju.) Dne 9. maja pride cesar v Pulj, da prisostvuje krstu nove vojne ladije „Monarch“. Cesar se bo v Pulju več dni mudil in se bodo tam za časa njegove navzočnosti vršile velike vaje naše mornarice.

— (Teharski plemiči v Brnu.) Dne 5. t. m. se je na češkem gledališču v Brnu pela Ipavčeva opera „Teharski plemiči“ in sicer z jako velikim uspehom. „Lidove Noviny“ pišejo: „Od bregov bistre Ljubljance je prišel k nam pozdrav, tako mil, tako krasen, tako prikljupljiv, da smo ga z radostjo, in z navdušenjem vzprijeli in se mu burno odzvali, da bi naši bratje na daljem jugu spoznali, da mi, dasi hladnejše narave, imamo čustvo, da se moremo uneti in navdušiti, poglavito pa da razumemo njih prizadevanja in tožbe, smotre in delovanje in z veseljem opazujemo vsak njih korak na polju umetnosti, na kulturnem polju. Naše gledališče se je odprlo prvi operi bratov Slovencev in mi, slušajoč nje melodije, smo se spominjali, kako je bilo, ko so prve naše opere prišle v začasno gledališče na bregu Vltave. Kar so bili za nas prvi gojitelji dramske glasbe, to je dr. Ipavic bratom Slovincem, s tem razločkom, da je njegova glasba manj naivna, harmonizacija modernejša in izšolana. Dr. Ipavic ne ambicionira biti velik dramski glasbenik, nihče pa mu ne strga s čela te glorijske, da je njegovo delo bogato ljubeznivih melodij lahkejšega sloga, da je dober skladatelj kvartetov in zborov. Težkoto je imel z libretom, a s svojo glasbo ga je naredil zanimivim. Že v prvem dejanju je pesem, molitev Pengarjeva, ki je glasben biser; čestitanje družic, zloženo v lahkem tonu, naredi jako ugoden utis; izboren duet Marjetice z Ivanom „Živo se v duši meni budi spomin krasan“, a zbor „Za dom, za čast“ je zložen v patrijskem duhu. V drugem dejanju ugajata posebno Ivanova in Marjetičina pesem, prekrasna pa je podoknica. V tretjem dejanju obujajo pozornost pesem Ivanova, zbor deklet in kolo. Zadnji zbor ni dovelj mogočen, tako da zadnji utis ni tolikšen, kakor bi bilo želeli pri tem delu. Mogoče da sta tega kriva zbor in orkester. Skladatelj je bil z burnim ploskanjem mnogokrat prikljupan na oder in izročil se mu je krasen venec.“ „Beobachter“ piše: „Libreto ni dovelj dramski, zato pa je glasba, zložena po slovensko-narodnih motivih prekrasna.“ — Po predstavi se je v dvorani „Besednega doma“ priredil pri premijeri navzočnemu skladatelju prijateljski večer, pri katerem je predsednik društva Narodno divadlo posl. dr. Otokar baron Pražak napil g. dr. Ipavcu. — Veseleč se tega uspeha čestitamo na njem prav srčno odličnemu skladatelju.

— (Nova železnica.) Neki konsorcij je pri trgovinskem ministerstvu prosil dovoljenja za izvršitev tehniških pripravljalnih del za zgradbo ozkotirne eventualno pa tudi normalnotirne elektriške železnice z Reke v Opatijo, Volosko in morda tudi čez lko v Lovran.

— (Preradovičev spomenik v Zagrebu.) Intendant preradškega gledališča dr. St. pl. Miletič, ki je na svoje stroške dal postaviti spomenik Preradoviču in ga poklonil mestu, izrekel je željo, da se ta spomenik odkrije še pred koncem letošnje gledališke sezone. Zato se bode začelo kaj po Veliki noči s potrebnimi deli, da se zgotove nasadi okolu že postavljenega spomenika za kemiškim laboratorijem. Spomenik se bode potem takoj odkril, vender še ni določen dan.

— (Razpisane službe.) Mesto revidenta v IX., eventualno oficijala v X., eventualno asistenta v XI. čin. razredu s sistemizovanimi do-

hodki pri računarskem oddelku kranjskega finančnega ravnateljstva. Zahteva se posebno še znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje v 4 tednih fin. ravnateljstvu v Ljubljani. — Mesto uradnega sluga pri okr. sodišču pri Sv. Hemi (Gurk) na Koroškem, eventualno pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do dne 7. maja predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

* (Vse zna.) Kakor je bilo že povedano, zna sedanjí nemški cesar Viljem v s. e. On je sam svoj kancelar, je vojskovodja, za zdaj pač le v mirnem času, poveljuje kot admiral nemški mornarici, ve za vsako stvar odgovor, rešuje socijalistična in agrarna vprašanja, poleg tega je umetnostni kritik par excellence, dramaturg, pesnik, komponist itd. Zdaj je šel tudi mej pisatelje. Kakor se namreč poroča iz Berolina, piše vojnoznanstveno delo, ki bode izšlo na dan obletnice bitke pri Sedanu, to je 2. septembra. Delo bode imelo tudi ilustracije.

* (Njemu!) V Berolinu je nekdo na pošto dal pismo s kratkim naslovom „Njemu!“ Pošta je poslala to pismo v Friedrichsruhe knezu Bismarcku in pokazalo se je, da je bilo res njemu namenjeno.

* (Ljubimka z revolverjem.) Ko je šel včeraj sluga avstrijsko-ogerske banke na Dunaju, Miletič, v svojo pisarno, napadla ga je neka Marija Branović in ustrelila nanj z revolverjem ter ga nevarno ranila. Miletič in Branović sta bila še doma na Hrvaškem dobro znana, ker pa je Miletič, preselivši se na Dunaj, pozabil svojo ljubimko, šla je za njim in njegovo nezvestobo kaznovala z revolverjem.

* (Nesreča na pokopališču.) Ko sta te dni na pokopališču Père Lachaise v Parizu markeza de Chanaleilles in njena hči markeza de Marciou v kapelici nad rodbinsko rakvijo molili, so se udrila tla kapelice in sta padli obe 6 metrov globoko v raket. Ko so ju izvlekli, je bila stara 85letna mati mrtva, hči pa si je zlomila nogo in se težko poskodovala.

* (Izredna starost.) V Carigradu je te dni umrl neki Turek Mevlud Efendi, ki je dosegel visoko starost 135 let.

* (Zima na islandskem otoku) je bila letos izredno topla. V februarju in marcu je bilo vreme že prav spomladansko in še le 22. marca je začelo snežiti, sicer pa se je sneg videl le v gorah. Za kmete je bila zima prav ugodna, ker živine ni bilo treba imeti v hlevih.

* (Največje gledališče sveta) se gradi zdaj v Novem Jorku. Zove se „Olimpia-theater“. Prostora bode v njem za 10 000 oseb. Lož bode 300, vsaka za 12 oseb. Velikanska zgradba bode v enem letu gotova.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gg. Vekoslav Jenko in Oton Bajer v Ljubljani vsak 10 kron, skupaj 20 kron za Velikovoško šolo. — Zvela rodoljubna darovalca in nju nasledniki!

Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta je darovala slavna posojilnica v Radovljici 20 gl.

Brzjavke.

Trst 11. aprila. Poreški škof Flapp je izdal pastirski list, s katerim prepoveduje duhovnikom agitovati pri predstoječih deželnozbornih volitvah. Tukajšnji listi napadajo dra. Luegerja, ker je mudeč se v Trstu pri krstu parnika „Habsburg“ obljubil slovenskim poslancem, podpirati slovenska prizadevanja.

Gradec 11. aprila. Danes je odpotovala nemško-štajerska deputacija k knezu Bismarcku. Deputacija se je odpeljala s posebnim vlakom. Bismarck jo vzprejme v nedeljo.

Budimpešta 11. aprila. Pri včerajšnji volitvi v Topolci je bil voljen Fran Kossuth državnim poslancem. Dobil je 1103 glasov, njegov protikandidat drž. tajnik Vörös pa 963.

Zemun 11. aprila. Mesto je preplavljeno, vsa okolica je pod vodo. Iz vasi Pezanija se je na tisoče ljudi v čolnih rešilo na srbski breg; hiše se podirajo, mnogo ljudi in živine se je potopilo. Škoda je velikanska.

Beligrad 11. aprila. Liberalna stranka je po daljših posvetovanjih in pogajanjih z radikalci sklenila, da se volitev v skupščino sploh ne udeleži.

Bruselj 11. aprila. Senat je odobril v poslanski zbornici vzprejeti načrt občinskega volilnega reda. Razburjenost mej delavci je tolika, da se je bati velikih izgredev.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Neže Juran posestvo v Gričicah, cenjeno 1587 gld., dne 16. aprila in 16. maja v Novem mestu.
Matija Jurana posestvo v Seču, cenjeno 30 gld., dne 16. aprila in 16. maja v Novem mestu.
Jakoba Levsteka posestvo v Gori, cenjeno 1814 gld., dne 16. aprila in 18. maja v Ribnici.
Luka Kavčiča posestvo na Črnem vrhu, cenjeno 1567 gld., dne 17. aprila in 17. maja v Idriji.
Janeza Lavriča zemljišče na Hudem vrhu, ponovljeno dne 17. aprila in 17. maja v Ložu.
Andreja Oblaka posestvo v Topolu, cenjeno 1013 gld., dne 18. aprila in 18. maja v Cirknici.
Antona Žagarja posestva v Iški vasi, cenjeno 14.729 gld., dne 20. aprila v drugič v Ljubljani.

Loterijske srečke 10. aprila.

V Brnu: 77, 82, 81, 34, 16.

Umrli so v Ljubljani:

9. aprila: Katarina Novak, kuharica, 64 let, Pred Škofijo št. 8.

V otroški bolnici:

9. aprila: Rudolf Komat, krojačev sin, 7 mesecev. — Marija Hudorovič, ciganski otrok, 4 leta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. aprila	7. zjutraj	742.8	1.2° C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	741.6	16.0° C	sl. jvz.	jasno	0.0
	9. zvečer	740.9	9.0° C	sl. jvz.	jasno	

Srednja temperatura 8.7°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. aprila 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 65	"
Avstrijska zlata renta	123	" 60	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 40	"
Ogerska zlata renta 4%	123	" 60	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 45	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1096	" —	"
Kreditne delnice	404	" 50	"
London vista	122	" 15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 67 1/2	"
20 mark	11	" 93	"
20 frankov	9	" 68	"
Italijanski bankovci	46	" —	"
C. kr. cekini	5	" 73	"

Na prodaj je

trgovina s špecerijskim blagom in železnino v Lescah št 5 na Gorenjskem.

Povpraša naj se pri Karlu Kauschegg-u v Ljubljani. (406—1)

Trgovskega pomočnika

manufakturne stroke išče

F. Šemper v Koprivnici, Hrvatska.

Oziralo se bode le na ponudbe, ki so stavljene od mladega izvrstnega prodajalca. Nastop službe takoj. (373—2)

V pojasnilo

onemu tukajšnjemu konkurentu, ki me po zašlih osebah obrekuje in preti z javnostjo, da je moje pristno bavarsko črno pivo „Lopatar“ (Spatenbräu) naravnost od pivovarstva Gabrijele Sedlmayerja (Bräneri „zum Spaten“) v Monakovem, kateri jedini ga tudi vari, naročeno in dobljeno bilo, in ne po ovinku iz dunajske zaloge.

Vabim torej slavno p. n. občinstvo še v bodoče na pristnega Sedlmayerjevega „Lopatarja“, vrček po 12 kr., na Kosterjevo pivo, vrček po 10 kr., kakor tudi na pristna vina, liter po 24 in 32 k., stari dojenec po 40 kr., sladki prosekar po 48 kr., refoško, zelenika in teranec po 56 kr., jako fin marsalec po 80 kr.

Z velespoštovanjem

Kranjska vinarna v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52. (408—1)

Najnovejše! Najnovejše!

Ravnokar je izšla skladba:

Domu in ljubezni.

Besede E. Gangl-ove. (403—1)

Za moški zbor in tenor solo uglašil

Anton Nedved.

Dobiva se pri skladatelju, Knežji dvorec, I. nadstropje.

Cena partituri s 4 glasovi à 60 kr., posamezni glasovi à 5 kr.

Kako pomnoževanje je po zakonu zabranjeno.

Stavbišče

na Tržaški cesti, nasproti c. kr. gozdnega vrta, mereče 6 1/2 oral, zaradi lepe leže tudi jako prikladno za gradnjo letovišča z vrtovi, se prodaja po ceni tudi v malih parcelah po 500 štirjaških sežnjeh. — Več pov. lastnik Konrad Stöcklinger, Rimska cesta št. 15. (401—1)

Solnčnike

mične novosti, v največji izber, po najnižjih cenah priporoča (398—2)

L. Mikusch

izdelovalec solnčnikov in dežnikov v Ljubljani, Glavni trg št. 15.

Najnovejši nedreci.

Štefanijevi nedreci, najboljši izdelek.

Dunajski nedreci,

dober trinitnik, siv in rujav.

Najboljši za ženske je

Schindlerjev

patentovani nedrodržec

ki velja gld. 2.50 pri

K. Recknagel-u

Mestni trg št. 24. (343—5) A

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Grunnd, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Posenj, Marjine vate, Eger, Karlove vate, Francove vate, Frago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inzmoost, Breguice, Gurk, Genevo, Paris, Steyr, Lino, Grunnd, Ischl, Budejovice, Posenj, Marjine vate, Eger, Francove vate, Karlove vate, Frago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Posenj, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Grunnd, Ischl, Aussee, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Posenj, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Paris, Genevo, Gurk, Breguice, Inzmoost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 55 min. popoldne " "
Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " "
Ob 6. uri 30 min. zvečer " "

(5—81)

Če stojite

na stališču, da si omislite za Velikonočne praznike zares elegantno in poleg tega ceneno izprehodno palico,

stopite

v zvezo s trdko

(397—2)

Fran Stampfel

v Ljubljani, na Kongresnem trgu, v „Tonhalle“.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlično najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živilih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (1231-23)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Ugodna prilika!

Prodaja raznovrstnih rokovic.

(393—3)

Samo nekoliko dnij!

Šelenburgove ulice šte. 4.

Rokovice glače za dame, barvaste in

črne, s 4 gumbami gld. —60

Rokovice iz janjje kože, s 4 gumbami " —80

Rokovice iz kozličeve kože s 4 gumbami " 1—

Rokovice iz kože „Dante“ " 1.25

Rokovice švedske s 6 gumbami " 1—

Rokovice glače in švedske s 14 gumbami " 1.75

Rokovice s kožuho vino podšite " 1.50

Rokovice za gospode, barvane, z 2

gumbami " —60

Rokovice iz janjje kože, črne, z 2 gumbami " —80

Rokovice iz kozličeve kože, dvojno šite " 1—

Rokovice za dečke, navadne " —50

Rokovice za dečke, podšite " —70

Vojaške glače in kastor-rokovic " —80

Kastor-rokovic I. vrste " 1.25

Najnovejše klobuke

za (365—3)

gospode in dečko iz klobučine

priporoča z velespoštovanjem

C. J. HAMANN

Glavni trg št. 8.

Največja izbér.

Najboljša kakovost.

Najnižja cena.

